

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

פולטין. רמירדייתו.
המשקין מדופק החיטון,
ובעל "טרטטט" ש, וכיון
רמדיית ודאי בלעי והואיל
בלעי שוב אינן פולטין,
המחורה הטיה על כלי
חרס שכיון שבלע אינו יוצא
מדי דפיו לעולם, שהרי
בכלי עץ ומתכות כתב לך
שטף, תעצרו בלש, ומורק
שוטף, אלב בלעי חרס
יטבר (פסחים 7).

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה. לד.

י"א. וס' ד"ה אלה) גבי כלי חרס של
 י"ת דלחן זה נחשב יואל (א) לדבריה
 ר' רחמנא למה ליהדרינהו בכשונות
 מר אלו אחריהם הם אכל תנור ומימי
 שאיסורן בא ע"י היסק אין יואל
 דמחזרת אותן לכשנן (ב) ולא נקרא כלי
 חרס: "רע" אפקע לגניבוק.
 פרש"י בפרק קמא דעמינת (ד"א):
 דגרס מר עובדא דחס ושלום שרף (א):
 לא היה מסתפק ועוד כי היה לו
 לתלמוד להציאה בשלשן ברייתא מיהו

פ"ה כגון שקבל

עליו תענית משש שעות
ולמעלה אכן לא טעם כלום ב' שעות
ראשונות אך לא לשם תענית נחתין
וכן משמע בפ"ק דתענית (דף י"א):
עד הך דמייתי התם דקאמר לה
לדארת מתענין לשעות הוא שלא
טעם כלום כל אותו היום ופרין
הא תענית מעליותא היא ומסיק לא
ריכא דאימלך אימלוכי וז"ל דמייתי
נמי שקבל עליו מאחמור שאם לא
יכל למחר עד חצי היום יהיה בתענית
עד שחשך רע לא קבלה כלל הא
אמר שמואל בפ"ק דתענית (דף י"ב)
כל תענית שלא קבל עליו מצעוד יום
לא שמיא תענית ואי יתיב דמי
למפוחא דמלי ויקא ואין לפרש
דשמואל אמר למילתיה לענין תפלת
תענית אבל לענין תענית אפי' (ה)
אכל מ"מ עלתה לו תענית דהא בזה
תליא דומסקי הכא הלכא תענית
לשעות דמתענה מחפלי תפלת

ועי שמואל קבלה היינו לכחלה וחי נדר וצירושלמי דנדרים פ' קונס ה' לו תענית דקאמר ההם ממיילתיה ממיילתיה דר' יונה אמרה מתענין מסקיה בצום כל ההוא יומא משמע דר' יונה תענית שלא שקעה עליו חמה וענין לשעות דבלאו הכי משי פסיר דתענית כל תענית שלא שקעה עליו מספיקא ועוד דשמיא לשון שקעה ר"ל ל' לדקדק להמתין עד זאת הכוכבים י' מתאחר שהיה דבעו להתענות היינו ויוחנן קבלה היינו לכחלה ועוד היה יגל שמתחיל אף לא היה בידו ראיה וכל תאחד בשבת לקבל תעניות בשבת וכימי לאחרן אחיק והוא היה זר אלן ולפי זה היה צריך לשאול במה שמש ימים ככ"ג וי"ל דשבעת ימי המלוכים קבצ מאלרליינ"ש פירש דאפי' נתקדשו בצומה דראמר בפ"ד דזבחים (דף קט:) ויתא כמו שרפתה דלא מאינו חטאת ויתא הבגד ופעמים שאינו מן הבגד ענין מן הלא נשתמע בו הדיעות ולפיכך היה ולכן עשה בלא אימרא שדעו הכל יום קאמר שזה לא היה כלאים:

הקליפה או הגרעיין והתגרום מוכיח
 על הקליפה החיצונית הנסחטת היא
 וכן פעמון מתגרמין וגם שהפעמון
 (חולין 77 פ"ב) והגרעיין הוא הזרע:
 יצא צתור מועיל להם כמו המתנה
 עליו ואמר כי מה שמחיר התלמוד

תימה נהדרינהו לכשונות כדאמר פ' דם חטאת בזבחי
כשונות בירושלים הא לאו הכי ע"י החזרה בכבשן יואל
אין וא"ת כיון דחשיב כלי אחר א"כ תנור וכירים יותך
יות של חרס לאין דרכן בהיסק כי מחזיר להו בכבשן שייך

לְהוֹ אֲנִי חֲזִינָא לְהוֹדְמִדִּיטִי וְכִינֹן דְּמִדִּיטִי
וּדְאִי בִלְעִי וְאִסִּירִי מִ"ט הַתּוֹרָה הַעִידָה עַל
כָּל חֶרֶם שְׂאִינוּ יוֹצֵא מִדִּי ⁶דּוֹפְנוּ לְעוֹלָם
מִ"שׁ מִיָּין נֶסֶךְ דְּדִרְשׁ לְהוֹ מְרִימֵר כּוֹלָהוּ
מֵאִנִּי דְקוֹנִיָּא שְׂרִי וְכִ"ת חֲמֻץ דְּאוֹרִיִּיתָא יָין
נֶסֶךְ דְּרִבְנֹן וְהָא כָּל ⁷דְּחֻקוֹן רִבְנֹן כְּעִין
דְּאוֹרִיִּיתָא תְּקוֹן זֶה תִּשְׁמִישׁוֹ בַּחֲמִין זֶה
תִּשְׁמִישׁוֹ בְּצוֹנֹן רִ"ע ⁸אִיקְלַע לְגִינוֹק בְּעוֹ
מִינִיהּ מִתְעַנֵּין לִשְׁעוֹת אוֹ אֵין מִתְעַנֵּין לִשְׁעוֹת
לֹא הוּוֹה בִּידֵיהּ קִנְקֵנִים שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים
אֶסּוּרִין אוֹ מוֹתְרִין לֹא הוּוֹה בִּידֵיהּ ⁹כִּמְהָ
שִׁימֵשׁ מֹשֶׁה כָּל שִׁבְעַת יְמֵי הַמְּלוּאִים לֹא
הוּוֹה בִּידֵיהּ אֲתָא שְׂאֵל בִּי מִדְּרִשָּׁא אִמְרִי
"הִלְכְּתָא מִתְעַנֵּין לִשְׁעוֹת וְאִם הַשְּׁלִים מִתְפַּלֵּל
תִּפְלַת תַּעֲנִית יִהְיֶה לְכַתְּבָא קִנְקֵנִים שֶׁל עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִּים לְאַחֵר י"ב חֲדָשׁ מוֹתְרִין כִּמְהָ שִׁימֵשׁ
מֹשֶׁה שִׁבְעַת יְמֵי הַמְּלוּאִים בַּחֲלוֹק לִבָּן רִב
כְּהֵנָּא מִתְנִי בַּחֲלוֹק לִבָּן שְׂאִין כּוֹ אִימְרָא:
הַחֲרָצִינִים וְהוֹגִים שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וְכו':
כּוֹכְבִּים לֶחֶץ אֶסּוּרִין יִבְשִׁים מוֹתְרִים הֵי נִינְהוּ
בִּי יְהוּדָה אִמְרֵ שְׁמוּאֵל יִלְחֹץ כָּל י"ב חֲדָשׁ
אִמְרֵ רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה א"ר יוֹחָנָן יִבְשֶׁתָן
כְּשֶׁחֵן מוֹתְרִין מוֹתְרִין אִפִּילוּ בְּאִכְלֵיהּ א"ר
מֵאִי בְּתַר תְּרִיסֵר יְרִחִי שְׂתָא שְׂרִי ¹⁰אִמְרֵ רִב
תַּר תְּרִיסֵר יְרִחִי שְׂתָא שְׂרִי אִמְרֵ רִב כִּיבָּא ¹¹הֵנִי
אֲכַמָּא

גדלה קבלה מאתמול כדמשמע לשון אימנך אימלווי והא
 גנלו שבר תענית אללא נקרא חוטא על שזיער עמלו ומ"מ
 וזי היום יכול הוא לגמור דבעתו להתענות עד הלילה וי
 יוחנן הריני תענית עד דנחסל פירקי עד שששלם פיר
 ט' צדיה דריזי יוסי הגלילי אע"ג דלכל גזנא ושמחא מ
 ורי כן או קודם והא דלריך צפ"ק תענית (טז) אהא ד
 אהא תענית עד ששאל לציני ולא קמשיי הווי משוס ד
 ניוהנין להתענות עד זאת הכובצים אע"ג דאמר "צפ"ק
 סג' ו' והוא ה' מילין קודם זאת הכובצים לא מחתינן נפש
 ת אע"ג דפסקינן בעירובין (דף מא:) הלכה מתענה ומשלי
 תענית ולא קבלס מאתמול ואר"ת כי לא הפסיד תעניות
 דגמר צלבו אע"פ שלא הוילא בשפתיו והא דבעו שמואל
 יכול להתענות ולהתפלל תענית חז"ל ידי נדרי כח
 נלקח כמבדול ויס תפלת הפסחא ור"י היה רגיל כדרי
 שבעת ימי המלוכה פ"ה דמשה ולא שמשם צנצני הכוונ
 (מא:) משה רבינו ע"ה כ"ג היה ושמשם צבהונה גדולה מ'
 וק לזן שאין צו אימנך דלשון צבהונה גדולה משמע צח'
 גדי כהונה כדכתיב והזית על אהרן ועל צגדיו וגו' וה"ר
 עמיד המשכן ומפרקו היה נחשצ כמו צמה ואין צבדי הכוונ
 והא ומוטע מולאים קבלס דמזינן למימר הוראת שעת
 ר"א. כמו על הגס ועל האימנך דפ' האורג (שבת דף קה.)
 וסך לא היה צו אימנך לפי שצוה היה ייכר יומר חדש
 ויהא פירש שלא יאמרו אח"כ שישמשם שמשאל מוס ד
 שמשם וי"מ אימנך כמו עמרל לפי שצבדי כהונה היו

וְיָנִים (דף לז:) פליגי תנאי איזה נקרא חרץ ואיזה נקרא זג או חלפה דמרגמינ מחרטני ועד זג מפורטני ועד ע משנה זו ועינבל כי הזוג הוא מבחוץ והעינבל מקשקש צד עובדי כוכבים קורא הפנימי חרץ עד שירע חטה ויעצורה וחו עובדי כוכבים ה"ר אפרים היה אומר כי מסכרם שמרים וזה כוכבים שמתן בשמרי י"ב שמיכשו בתנור ור"ת חרץ כוכבים שמתן בשמרים כחו שרגילים העולם לעשות דמוכה פרק וכן פ' אלו עוברין (פסחים דף מב:) גבי תמיד קאמר הא דבר ו: השמרים לתמיד נקרא כן בדאמרי' ריוקי דארמאי וקודם (דאקמר ^ה) (הא) גולפי ושמיא ואחר שנתמדו נקראו דורירי טל דמרים כמים וגם עבר עליהם י"ב חדש כן פורטני תמי וזה שמרים המזין והעיסה שנתאמרה צהן קודם שמרי נטילי כיון לטעמא עבד דאמרינן (פסחים דף מז:) הנה כן קורר ומורה ועלי יצירה רוח הצורא ובתוספתא

עין משפט
נר מצוה

קח א מיי פ"א מהל
 ענינו הלה יג
 סגן עשר טור ש"ע א"ח
 סימן תקסב סני י
 קח ב מיי פ"א מהל
 תכלות אסורות
 הלה טו סגן לאון קמ
 טוש"ע י"ד י"י קלה סני
 טו
 קי ג ד ה מיי שם הלה
 יד סגן שם טוש"ע
 י"ד סי קב סני יד
 ק"א ו מיי שם הלה טו
 סגן שם טוש"ע י"ד
 סי קב סני טו

רבינו חננאל

דיוקן דרמטיש בלע.
והחורוה העידה על מדי
שקט שאנו יוצא ארץ
דופי לעולם. ומקשר
מאי שנה מרן נסך דרשן
ממריר קורין באי אומני
כאן בן חורין בן יורק. שכן
וכי תמא חמץ כספה
דאורייתא וכן נסך מדרבנן
והא על דהקורן בלע
אורייתא [קורן] אלא
נן נסך תשמישו בצונן
עסב ליה בששפור; ו
קטבן שאל חי אסוקנה
הלכתא מחננין לשעות.
כבר פישטו במסכת
תענית: וקנינא של
עובדי כוכבים לאחא ר"ב
חורין מורחין בקנינא
מזופחין ששורה ויפתן.
ואחרי כן תנשמש בלע
עסב כוכבים בן דפי
בתלמוד א"י (ב) אמר
תכנים על יד ופתן חן
ברכות. ושאנין מזופחין
ממלאן מים. ומערן
שלשה ימים כן רשמי
שמה רבינו בן ימי
המלאוה בחלוק שאין
לעלוי אימרא. פי' אימרא
אל: וירושלמי
חורר ר' ירמיה בלע
תפריא רביבא בלע
מים ומערן מעת לעת
י' מים ושור. בתורת
קנינא של חרש שאין
מזופחת: ארמאי איחבר
זיקה וקובילא ישראל
הלמריה דידהא וזאנא
רבנן ממלאהו (י"ן) מים
ומער מעת לעת ג'
ימי ומור. ר"י אלא
לעזר חמא ויתקן ופתן
עובדי כוכבים זיקן עזרין
וישראל ובנין חורר ואסר
הקורן. וכן ר' יצחק ר"ב
החורין: ההלצנין והגונן
של עובדי כוכבים אסורין
[אסורין] אסורא חורר
דבין ר' מאיר. וחכמי
לחיס אסורין יבשם
מזופחין. ומפשל חורר
בתוך ח"ד חוש. יבשין
לאחר ח"ד חוש. אמר
ר' יוחנן כשהן אסורין
בתוך ח"ד חורש א"י
בהנאה אסורין. לאחר
ח"ד חוש א"י באכילא
מזופחין. א"ר ובדי דורדי
דעובדי כוכבים בתר
ח"ד חוש. וכן

(ח) בירושלמי לפנינו כאן בהלכה ד' איחא דר"ע היה רוצה ללמוד כן בק"ו דמה אם אינן זפותות מותרין בשתתקלסיה ויפתן לא כ"ש אבל כשגא אלל חביריו אמרו דע"י זפת הן בולעות וז"ע.